

Fokko Faber wordt geboren op 20 februari 1912 in Groningen. Hij was een zoon van Eppo Faber en Doetje Jansje Stenhuis. Zijn vader was koekbakker. Hij had een zus en een broer.

In 1913 werd in Groningen De Medusagroep opgericht door Samuel van Oven, leraar aan de Zeevaartschool. De groep was tot 1924 een watertroep, vernoemd naar het Nederlandse korvet 'Medusa', dat in 1863 door de Japanners onder vuur was genomen. De groep droeg een oranje das en had in 1927 haar clubgebouw op het Prinsenhof. Hier zaten de Groene groep (Voerman), de Oranje Groep (Medusa), de Blauwe Groep (Havik) en later de Grijsze Groep (Rabenhaupt). In december 1933 sloot de groep zich aan bij De Padvindersvereniging Nederland (PVN). Fokko was verkenner en later voortrekker bij deze groep.

Al in 1923 werd van waterscoutinggroep Medusa een landgroep gemaakt. In 1932 werd de roep om een nieuwe watergroep in Groningen steeds sterker. Na overleg werd besloten dat de voortrekkersstam van de Medusagroep zich zou afsplitsen om weer een nieuwe watergroep te beginnen en in november 1934 werd Groep 1 De Bevers opgericht. De stamleden waren Gerrit Edzes, Fokko Faber en Jaap van Calker. Egbert Hammingh zou als schipper optreden. De Bevers was de naam van de laatste zeeverkennerbak van de Medusagroep. De groep droeg een zwarte das met een oranje rand, als herinnering aan de Medusagroep. In januari 1935 sloot de groep zich aan bij De Padvindersvereniging Nederland (PVN) en twee maand later werd de groep officieel geïnstalleerd. Het groepsblad heette Waterklanken en Gerrit was de redacteur. Hij werd stuurman bij de groep en ontving in 1940 zijn volmacht als assistent verkennerleider.

Fokko was banketbakker van beroep. Hij werd gemobiliseerd en was in de meidagen dienstplichtig soldaat bij 12 RI.

Na de capitulatie van het Nederlandse leger in mei 1940 begon de bezetter met het demobiliseren en ontmantelen van het Nederlandse leger. Ongeveer 250.000 bleven in hun garnizoenen, maar zo'n 22.000 werden over de grens gevoerd. Eind mei kregen de meeste krijgsgevangenen Nederlandse militairen in het buitenland hun vrijheid terug. De beroepsmilitairen moesten wel de toezegging doen dat ze de Duitse staat geen schade zouden toebrengen. Op 15 mei 1942 kregen beroepsofficieren, adelborsten en cadetten de oproep om zich binnen drie dagen bij de Duitse instanties te melden. Op 20 februari 1943 ging er een brief de deur uit naar de Nederlandse aspirant-beroepsofficieren. Na de

beroepsmilitairen en aspirant-beroepsofficieren verscheen op 29 april 1943 in alle Nederlandse kranten een oproep aan de resterende voormalige Nederlandse militairen om zich te melden. Ook zij moesten nu in krijgsgevangenschap. Het bevel leidde tot de april-mei staking van 1943 die flinke delen van Nederland platlegde. Uiteindelijk belandden er maar 8.500 van de beoogde driehonderdduizend oud-militairen in krijgsgevangenkampen.

Op 15 juni 1943 meldde Fokko zich in Assen en ging in krijgsgevangenschap. Zijn nummer werd 107495. Hij werd op transport gezet naar Stalag XI A Altengrabow. Op 4 juli 1943 gingen ze naar Stalag IV B Mühlberg en van 15 september 1943 tot 7 februari 1945 verbleef hij in Stalag IV G Oschatz. Hierna zat hij tot zijn vrijlating in Stalag IV A Hohnstein. In een aantal kampen werden ze tewerkgesteld in fabrieken. Hij verbleef een deel van de tijd in de ziekenboeg door acute enteritis.

Meer informatie

[Geboorte Fokko Faber op 20 februari 1912 te Groningen » Open Archieven](#)

[Fokko Faber \(Groningen, 20 februari 1912 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Oorlogsbronnen.nl](#)

[Fokko Faber \(NIMH / Nederlands Instituut voor Militaire Historie\) - Nederlands Instituut voor Militaire Historie](#)

Groepsfoto van het eerste zomerkamp van de Bevers in 1936 in Friesland.

Eens een Bever, altijd een Bever De geschiedenis van een 75-jarige watergroep. 2009.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.